

عنوان مقاله:

رویکردی نوین در تعیین شاخص اقلیم آسایش گردشگری TCI با روش فازی تردیدی

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی آب و هواشناسی ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

محسن فرازی - کارشناسی ارشد حسابداری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

عفت صیاد - کارشناسی ارشد حسابداری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نیشابور

خلاصه مقاله:

صنعت گردشگری به عنوان یکی از بزرگترین صنایع در جهان، مهمترین منبع درآمد، ایجاد فرصتهای شغلی و به علت اهمیتی که از نظر اقتصادی، اجتماعی دارد بهطور مستمر بیشتر موردتوجه دولتها قرار گرفته است. یکی از مهمترین عوامل موثر در تصمیم گیری گردشگران داخلی و خارجی به منظور انتخاب محل سفر، مسایل مربوط به آسایش گردشگری و کیفیت آب و هوایی مناطق مختلف ایران است. امروزه از شاخص اقلیم آسایش گردشگری (TCI) به عنوان روشی برای سنجش کیفیت آب و هوای مناطق ایران استفاده میشود؛ با این حال به کارگیری ضرایب کلاسیک و اعداد صحیح مبتنی بر نظرات افراد معدود شاید منجر به تخمین ناکافی کیفیت مناطق آب و هوایی ایران شود. در این تحقیق از روش نوین فازی تردیدی (Hesitant Fuzzy) به منظور سنجش ضرایب شاخصهای (TCI) مبتنی بر نظرات خبرگان و اساتید حوزه آب و هواشناسی استفاده میشود و در پایان سه شهر از استان آذربایجان غربی بهصورت مطالعه موردی بر اساس شاخص اقلیم آسایش گردشگری (TCI) سنتی و نوین مورد بررسی قرار میگردد. نتایج بیانگر آن است که در روش سنتی نمرات کیفیت آب و هوایی بدبینانه تر از روش نوین است.

کلمات کلیدی:

صنعت گردشگری، شاخص اقلیم آسایش گردشگری (TCI)، فازی تردیدی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/780997>

